

послѣ

р. хр.

Оттонъ I.

Въ царствованіе-то на четыры-тѣ Хенриховы по-
томци, които царували около 90 години, въ Герма-
ниї имало безпрестанно войны, въ кои-то сынъ Хен-
риха I-го *Оттонъ I*, названый *Великий*, сѫщо така ся
прославилъ съ побѣды, както и предъ него *Карль*
великий.

Когато царуваль Оттонъ I, пай-напрѣдъ ся вди-
гнали на съверъ Славянскы-тѣ народи, кои-то поко-
рилъ баша му. Но Оттонъ гы пакъ смирилъ, завое-
валъ тѣхны-тѣ земли отъ рѣкѣ Елбѣ до р. Одерѣ и
въвелъ тамъ Христіянство. Подирь това, той по
молбѣ отъ Италіянскѣ-тѣ кралицѣ *Аделаидѣ*, отишълъ
съ войскѣ въ съвериѣ Италії, зада прекъсне тамъ
безпорядъци-тѣ и междуусобны-тѣ войны, кои-то ся
продлѣжавали въ таѣ странѣ още отъ Вердюонскаго
договора. Кога-то той ся връналъ въ Германії,
тамъ ся были пакъ появили Венгри-тѣ, кои-то по
старый свой обычай, и започенали да опустошяватъ
955 Германії и вече влѣзали далеко въ неї; обаче
Оттонъ гы въспрѣлъ и, въ едно упорно сраженіе
близу града *Аугсбургъ*, разбилъ и истребилъ толпы-
тѣ имъ така, что-то малцина отъ тѣхъ ся врънали въ
странѣ-тѣ си. Оттогава Венгри-тѣ вече не нападали
на Германії.

По между това жители-тѣ Италіянскы пакъ ся
повдигнали. За то Оттонъ второй путь преминаль
961 — съ войскѣ прѣзъ Алпійскы-тѣ планины, покорилъ
Ломбардії, и, като ся оженилъ за Аделаиду, съе-
динилъ съвериѣ Италії съ Германії. Въ слѣдую-
щѣ-тѣ годинѣ, когато Оттонъ отишълъ въ Римъ,
папа го крунисаль и даль му титлѣ *Римскій импе-
962 раторъ*. Оттогава Германскы-тѣ краљве начнали да
ся называть Римскы императори.

Но Италіянци-тѣ никакъ не ся смирили и по-
слѣ покореніе-то на Ломбардії отъ Оттона I. Тіи